

ŠOLSKI UTRINKI

Časopis OŠ Cirkulane-Zavrč

junij 2021, številka 1

UTRINKI S ŠOLSKIH EKSKURZIJ

Spoštovani!

Letošnje šolsko leto piše zadnje strani v knjigi učenosti. Vsekakor je bilo tudi letos drugačno, kakršnega smo vajeni. Ponovno smo morali zapreti vrata šole in vrtca in se veliko časa učiti in igrati na domačih omizjih. Hkrati smo ves čas komaj čakali vrnitev v šolske klopi in vrtčevske igralnice. A smo ponovno

dokazali, da zmoremo prav vse! S skupnimi močmi, močno željo, vztrajnostjo, optimizmom in marljivostjo nam je uspelo vzgojno-izobraževalno pot šolskega leta 2020/2021 pripeljati do konca.

Zahvala gre predvsem našim učencem, ki dokazujejo, da znajo premostiti vsak izziv. Pri izobraževanju na daljavo so se resnično izkazali, velikokrat tudi presenetili. Zato gre velika zahvala tudi vam, dragi starši! Vem, da ni bilo zmeraj lepo, a smo uspeli. Z roko v roki smo stopali po šolski poti, lepo sodelovali in osvojili prav vse vrhove. Veste, kako pravijo? Ko si vržen v vodo, potem splavaš. In mi smo zmeraj priplavalni do pristana. Tudi, če smo se podili za metuljčki na domačem dvorišču, tudi če smo Prešerna recitali preko Zooma, tudi če smo se naučili računati s pomočjo vejic z domače vrbe. Ponosna sem na vse to: na naš trden most sodelovanja, ki smo ga kot vzgojno-izobraževalna ustanova zgradili skupaj z vami, dragi starši. Velika zahvala tudi lokalni skupnosti in Občinama, ki nam zmeraj prisluhneta in sta nam zmeraj pripravljeni pomagati. Poet Pavček pravi, da »nobena pot ni ravna, nobena pot ni revna, a vsaka je zahtevna in tvoja ena sama – glavna.«

Vsak od nas je to šolsko leto ubral svojo pot, ki mu je ustrezala v danih razmerah, da bi uresničil zadane cilje, a na koncu nas je pot pripeljala na našo skupno stezico. Tudi (in zlasti) letos smo se naučili ogromno: premagovanja prepek z velikimi koraki ter sestavljanja čudovitih in uspešnih zgodb. Vse to so naše zgodbe, zgodbe OŠ Cirkulane-Zavrč. Ta čas nam je dal veliko možnosti za razmislek. Zagotovo znamo sedaj še bolj ceniti pomembne vrednote, kot so: prijateljstvo, iskreni nasmehi, radovednost in zvedavost, topli stiske rok, prav tako tudi veselje na šolskih hodnikih in čebljanje v vrtčevskih igralnicah.

Z najlepšimi pozdravi,

Suzana Petek, ravnateljica OŠ Cirkulane-Zavrč

TUDI »NA DALJAVO« SE NE DAMO

Športni utrinki od doma

Prvi športni dan na daljavo smo izvedli v mesecu decembru. Tako smo si učenci OŠ Cirkulane-Zavrč privoščili oddih od učenja in sedenja za računalniki. Zimska kulisa nas je povabila ven v naravo. Snega sicer ni bilo v izobilju, a dovolj za vse zimske radosti. Sankanje, izdelovanje snežakov, snežnih angelčkov, pohodi in celo kolesarjenje. Kako zelo nam je prijalo biti zunaj v naravi, na snegu! Nekateri smo uživali sami, nekateri z družinami in prijatelji. Nekateri smo si privoščili adrenalinske spuste s sankami, nekateri pa preprosto uživali v pohodu po prekrasni zimski pokrajini. Prav vsem je bilo lepo. Kakor balzam za dušo v tem času učenja na daljavo.

Učenci OŠ Cirkulane-Zavrč

V februarju smo izvedli športni dan, kjer smo morali pokazati, ali se znajdemo v naravi. Včasih, ko smo pravzaprav vsi »priklenjeni« pred zaslone, je še bolj pomembno, da gremo v naravo, se naučimo nekaj novega in pri tem, da nekaj ustvarimo, uporabimo lastne roke in noge. In to nam je na sončen februarski dan več kot uspelo.

Nastali so čudoviti bivaki vseh oblik in materialov. Pokazali smo, da znamo z naravo živeti, da jo razumemo, da jo znamo videti kot zaveznico (in ne nasprotnico) in da smo ob tem tudi zelo ustvarjalni.

Športni pedagogi OŠ Cirkulane-Zavrč

SNEG!

Obeležitev mednarodnega dne ob spominu na holokavst:
En metulj za eno izgubljeno srce

Klara Cvetko, 9. b

Lucija Križanec, 9. c

Maja Zavec, 9. c

V 9. razredu smo se na daljavo tudi pri zgodovini soočali z mnogimi izzivi. Tako smo se dotaknili obeležitve **mednarodnega dneva spomina na žrtve holokavsta**, ki je potekal 27. januarja. Pri pouku zgodovine so zgodbe del učnega procesa, saj z njimi učencem na kreativen način približamo pomembne kulturno-zgodovinske dogodke. Učenci so si najprej ogledali izpoved preživele taboriščnice iz Auschwitza, nato pa še kratek pričujoč dokumentarec o antisemitizmu, ki je pripeljal do tega dogodka. Na koncu so sodelovali v mednarodnem projektu **EN METULJ ZA ENO IZGUBLJENO SRCE**. Izdelali so metulje. V njihovo sredo so zapisali vzroke, ki so po njihovem mnenju privedli do holokavsta, krilca pa so popisali in porisali z vsem tistim, kar ob tem

čutijo, kar jih preveva in kaj ob spominu na žrtve sporočajo širnemu svetu.

Metuljčke so nalepili na domača okna in misli poslali v svet. Učenci se ob spoznavanju poteka druge svetovne vojne tako zavedajo, da je zato spomin in opomin na tako kruta dejanja v človeški zgodovini še kako potreben.

Učiteljci zgodovine skupaj z učenci 9-ih razredov

Slovenščina na daljavo: 220. rojstni dan slovenskega poeta FRANCETA PREŠERNA

Lanskega 3. decembra smo obeležili 220 let, odkar se je v Vrbi na Gorenjskem rodil največji slovenski poet, France Prešeren. S svojo poezijo se je že takrat ob bok postavil velikim evropskim poetom. Njegova Zdravljica dve stoletji pozneje odmeva ob uspehih in obeležitvah naše deželice pod Alpami. Le kdo ne pozna slavnega verza o čevljih, ki jih »naj sodi le Kopitar«, le kdo ne začuti domoljubja, ko sliši pesem o Vrbi, srečni domači vasi? Tudi učenci 8. a in 8. b so se ob prebiranju literarnih del spomnili nanj. Pri pouku slovenščine so brali čudovito romanco Turjaška

Rozamunda. Saj veste, tisto o krščanski lepotici Rozamundi, ki je vzvišeno izbirala snubce in bila prepričana, da se bo poročila z obljubljenim vitezom Ostrovrharjem, ta pa jo je zapustil zaradi čudovite muslimanke

Lejle, ki je nanj čakala v daljni Bosni. Učenci so se s pomočjo aktualizacije in igre vlog postavili v vlogo snubca Ostrovrharja, in Rozamundi na grad Turjak poslali romantično SMS-sporočilo o zavrnitvi. Pri tem so lahko uporabili tudi sleng in emotikone. Nekateri so pripravili tudi radijsko novico o Lejlini in Ostrovrharjevi poroki. Zagotovo, tudi klasična poezija je lahko zabavna! Čeprav na daljavo, so nastale zanimive in hudomušne poustvaritve.

Učiteljica Laura Mohorko Kumer

OPAZOVALNI NARAVOSLOVNI DAN

Lepote, ki jih riše narava domačega kraja, so učenci naše šole ujeli v objektiv svojega fotoaparata, v sredo, 27.1. 2021, ko smo na šoli izvedli naravoslovni dan na daljavo. Učenci so se odpravili v razkošje narave z namenom, da naravo opazujejo, jo raziskujejo in najdejo čim več naravnih znamenitosti in življenja v njej. Učenci so se res izkazali in ujeli v objektiv fotoaparata veliko razkošje narave (posebna drevesa, mah, lišaje, srne, sove, ptice, grme, potoke, vreme, čudovito pokrajino ...) Urili so se v opazovanju, raziskovanju, iskanju naravnih lepot domačega kraja. Izpolnili so tudi opazovalni list, kjer so vse, kar so opazili, doživeli, tudi zabeležili.

***Narava za nas dan za dnem slika
slike neskončne lepote. (John Ruskin)***

Darka K. Hazenmali, učiteljica biologije in kemije

Prav posebno prvo šolsko leto

Septembra se je pričelo šolsko leto tudi za letošnjo generacijo prvošolcev. Na začetku šolskega leta je bilo pričakovati, da bo vse tako, kot je bilo v prejšnjih letih, pa na žalost ni bilo tako. Starši so svoje otroke prvi dan lahko spremljali le do šolskih vrat oziroma le v šolsko avlo, naprej pa niso smeli. Ampak učenci so, pogumni in polni pričakovanj, to sprejeli in brez težav z učiteljico zakorakali v učilnico. Pridno so prihajali v šolo, opravljali vse naloge in se vsak dan naučili kaj novega. Ves čas so morali biti v t. i. »mehurčku«, malicali so v učilnici, z drugimi učenci na šoli pa se niso srečevali. Včasih so potarnali, da hodijo v šolo skoraj sami. Ampak vseeno jim je bilo v šoli všeč. Tako je bilo skoraj dva meseca, nato pa je prišla odločitev, da je treba s šolanjem nadaljevati na domu oz. na daljavo. To je bila za prvošolce posebna in zelo zahtevna preizkušnja. Brez svojih staršev je najbrž ne bi zmogli premagati ali pa zelo težko. Učenci so z vso resnostjo prevzeli to odgovornost in se uspešno vključili v delo na daljavo.

Redno in zavzeto so opravljali vse postavljene naloge in uspešno nabirali novo znanje. Upali so, da se bodo čimprej vrnili v šolo in se srečali s svojimi sošolci in prijatelji. Pa žal temu ni bilo tako. V šolo so se vrnili po več kot treh mesecih. Neizmerno so se razveselili tega trenutka.

Tudi v šoli so se še naprej pridno učili in tako nadoknadili skoraj vse naloge, ki jih ni bilo mogoče opraviti na daljavo. Uspešno so se naučili mnogih stvari, med drugim tudi veščin branja in računanja. Pred koncem šolskega leta se skoraj ne pozna, da je bilo to šolsko leto nekaj posebnega oziroma drugačnega. Prav zaradi vestnega dela in učenja jih je treba še posebej pohvaliti. Prav tako tudi njihovim staršem, ki so jim stali ob strani v teh zahtevnih časih. Ko se z učenci pogovarjamo o letošnjem šolskem letu, si učenci najbolj želijo, da bi se šolali v šoli, ker jim je tukaj bolj všeč kot šolanje na daljavo.

Ob tem so zaupali nekaj svojih razmišljanj:

Vesel sem, da smo v šoli in se ne učimo na daljavo. *(Julian)* Smo vsi prijatelji. *(Ajša)*

Všeč mi je, da se več naučimo, kar mi je zabavno. *(Xander)*

Se imamo radi in se skupaj učimo. *(Zoja)*

Se igramo, se učimo in se imamo fajn. *(Lovro)*

Sem skupaj s prijatelji. *(Luka)*

Vesela sem, da imam prijateljice. *(Anemarie)*

Všeč mi je, da se družimo in si pomagamo. *(Jure)*

Se igram s prijatelji, se učim. *(Jaša, Faris)*

Rad imam slovenščino in se rad igram. *(Tibor)*

Najraje imam šport, matematiko, slovenščino, glasbo in angleščino. *(Vitan)*

Kljub posebnemu šolskemu letu smo doživeli marsikaj lepega in drugačnega, želimo pa si, da na prvo šolsko ostanejo leto najlepši spomini.

TUDI NA DALJAVO LAHKO TEKMUJEMO V ŠPORTU

Ker v letošnjem šolskem letu niso bila dovoljena nobena šolska športna tekmovanja v obliki, kakršne smo vajeni, smo se z veseljem prijaviли na tekmovanje v različnih ŠPORTNIH IZZIVIH. Naši učenci so tekmovali v mnogostoku in kot vedno odlično zastopali našo šolo. Vsi tekmovalci so sodelovali tudi v nagradnem žrebanju za lepe nagrade. Izžrebana je bila 2. ekipa učenk in učencev 6. a razreda, in sicer: **Teo Črnivec, Tibor Bednjički, Ana Marija Lovenjak in Maja Kozel.**

Učenci so se razveselili odličnih športnih majic, ki so jih prejeli za nagrado! Čestitamo!

Maja Tašner, učiteljica športa

Teden
pisanja
z roko
2021
18.-22.1.2021

Teden pisanja z roko 2021 je vseslovenska akcija, s katero ozaveščamo o pomenu ohranjanja pisanja z roko. Pridružila se ji je tudi naša šola.

V Tednu 2021 smo spodbujali "lepo" pisanje z roko, čitljivo, tekoče, četudi smo pisali bolj počasi. Skrbno smo oblikovali in povezovali črke. Vemo, da nekateri pišejo le še s tiskanimi črkami, a smo se v Tednu 2021 trudili pisati s pisanimi črkami, tako malimi kot velikimi.

Osrednja tema Tedna 2021 je **'Pišem pismo prijatelju'**. Naši učenci so pisali in risali različnim prijateljem, babicam, sošolcem, sosedom.

Marica Zebec, knjižničarka

Draga tata
Medvedbrnik, 22.1.2021

Zelaj živimo v hudih razmerah, videli se
če nisva zelo dolgo. Upam, da se bo to ču
myrej končalo, ker si res že čelini družinje
s tabo. Mislim, da si že vsi želimo, da bi
ti časi minili. Upam, da ste ti in tvoja
družina še vedno v redu in zdravi.

Z ljubeznijo, Ela

Draga babi Tonka,
Sistava, 19.1.2021

kako si? Pišem ti, ker se napadi epidemije množijo
tako pa spisto videti. Upam, da se stvari čim prej
uredejo, ker te že precej pogrešam. Če ti bo dolgčas
me pokliči

Lep pozdrav
Tondračič

Zaželi si željo
in je polna v svoje srce.
Vse kar hočeš, kakoli hočeš.
Ali jo imaš? Dobro, sedaj verjami
da se lahko uresniči. Nikoli
neveš od kod bo naslednji
čudež, nasledni smeh,
nasledni uresniceno želja.
Zato zaželi si željo
in v njo verjemi
z usem svojim
srcem.

Spoznavanje gozda

V četrtek, 22. 4. 2021, smo učenci 4. in 5. razreda imeli naravoslovni dan. Obiskala sta nas prišla gozdarja in odpravili smo se v gozd.

Naš spremljevalec gospod Karli nam je povedal, kako prepoznati drevesa in kakšne bolezni jih napadajo. Predstavil nam je razliko med bukovim in gabrovim poganjkom. Povedal nam je, da ima rad svoj poklic in da se vsak dan v gozdu sreča z živalmi. Pokazal nam je oznake na drevesih. Rdeč krog na drevesu pomeni,

da bodo to drevo v prihodnosti posekali. Črta s piko zgoraj pomeni, da je ta gozd v državni lasti. V gozdu smo videli ogromne skale, ob njih smo se fotografirali. Našli smo veliko plodov bukve, kostanja in hrasta. Videli smo tudi stopinje divjega prašiča. Naučili smo se žvižgati na želodovo kapico. S sošolko sva videli veverico, kačo belouško, velikega polža, ki je bil pod lubjem drevesa in tri srne.

Elena Zebec in Maruša Gomboc, 5. b

Obiskali smo gozdarja ...

Gozdar opazi veliko živali. *Eva*

Kateri list je od katerega drevesa. *Amadej M.*

Slišala sem kukavico. *Nika*

Različne zanimivosti o drevesih. *Ines*

Videla sem bor, hrast, jelko, divjo češnjo ... Spoznali smo tudi dve novi drevesi. *Alina*

Obstaja več vrst borov. *Žiga*

Črne črte na štoru so leta, koliko je drevo staro. *Jan*

V našem okolišu je najvišje drevo sekvoja z 67 m višine. *Gal*
Gozdarju je ime Toni in ima 38 let. To delo opravlja leto in pol. *Sabahudin*

Ko drevo požagaš, lahko vidiš, koliko je staro. *Aljaž*

Pri nas je najstarejše drevo staro 800 let. *Amadej Š.*

Izvedela sem, katera orodja pri delu uporablja gozdar.

Zastavila sem mu veliko vprašanj. *Ela*

Učenci 5. a razreda

BURKE IZ 6. B RAZREDA

V 6. b razredu smo letos v okviru domačega branja prebrali zbirko zgodb o Jurki Burki, avtorice Jasne Markuš. Mnogi učenci so bili nad prikupno in malce prismuknjeno čarovnico Jurko navdušeni, s svojimi čarovniškimi uroki je v razred pričarala domišljijo in **posneli smo pravo razredno gledališko predstavo** o Žigi, kisli kumarici.

Žiga je najstnik, ki ima rad igranje računalniških igr, malo manj pa mu ugaja druženje z mlajšo sestrico Tinko in s starši. Ko nekega nevihtnega večera v njegovi sobi pristane čisto prava čarovnica Jurka in mu grozi, da ga bo vložila kot kisko kumarico v steklen kozarec, se s pomočjo uroka reši tako, da kisel obraz spremeni in postane vesel. Spozna, da je družina veliko pomembnejša kot računalnik.

Družina je, kjer se življenje začne in ljubezen nikoli ne konča.

Petra Purgaj, učiteljica slovenščine

SLOVO GENERACIJE 2012–2021

9. A razred

ZGODBA O PRIJATELJSTVU

Zgodba o prijateljstvu je taka,
sladko grenka kot življenje je,
lepih je trenutkov polna vsaka,
le lepi naj se vtisnejo v srce.

Pesmi smo delili si in sanje,
lepe sanje, ceste in nebo,
le prjatli so verjeli vanje,
da nekoč se uresničijo.

V zraku je svoboda,
v zraku dan sijoč,
kaj pri tem nas žene,
kaj pri tem nam daje moč,
da iz varnega zavetja
odletimo proč.

Kakor ptič iz gnezda
le vezi nevidne
nas vezale bodo skupaj kot
nekoč.

Slej ko prej se vsaka zgodba neha,
slej ko prej se svet do tal podre.
Ko ni nam več do solz in ne smeha,
zgodba nova zopet se začne.

Vsaka stvar je pač za nekaj dobra,
vsaka zgodba nekaj naj pove.
Vsaka pesem nima teke sreče,
tale za spomin bo in srce.

Nikdar več ne bo tako kot včeraj,
tujci nam prekrizajo poti,
a prjatli v srcu so za zmeraj,
nikdar ne zabrišemo sledi.

Spoštovani učitelji in drugi delavci šole!

9. C razred

Skozi leta smo postali dobri prijatelji ter radovedni raziskovalci šolskih klopi in okolice. Preživeli smo veliko lepih, zabavnih in nepozabnih trenutkov, ki bodo spomin za celo življenje. Sedaj bo na šoli 48 problemov manj. Spremljali ste nas na poti do znanja, nas učili vse mogoče za življenje, včasih pa tudi nič pametnega. Za vso poklonjeno modrost HVALA! Zdaj lahko povemo tudi to, kar ste že tako vsi vedeli. NAJBLJUBŠI DEL POUKA SO BILI REKREATIVNI ODMORI! Čeprav se naše osnovnošolske poti končujejo, nas vodijo v različne kraje, ostajamo prijatelji. Hvala vam za devet najlepših let, ki jih ne bomo nikoli pozabili!

Vaši devetošolci

RASTEM S KNJIGO

V šolskem letu 2020/2021 poteka projekt »Rastem s knjigo OŠ« za sedmošolce že petnajstič (15), a v nekoliko okrnjeni obliki, saj je bil projekt zaradi pandemije covid-19 in prekinitve šolskega procesa ter dela v knjižnicah od marca 2020 ponekod prekinjen ali je ostal neizveden.

Sedmošolci so dobili v dar knjigo pisatelja Mateta Dolenca z naslovom **Kako dolg je čas**, z ilustracijami Ane Mraž.

Knjigo sem dobila kot darilo v projektu Rastem s knjigo. Knjiga je imela poseben vonj. Kamaj sem šakala da ravnem brat in do se naučim nekaj novega, zelo me ravimo kako je v resnici dolg čas.

Obisk knjižnice žal ni bil mogoč, smo pa obiskali **Bibliobus**, potujočo enoto Knjižnice Ivana Potrča Ptuj.

Tam so nas prijetno sprejeli, nam predstavili projekt pa tudi sistem COBISS, po katerem lahko iščemo in si rezerviramo knjige v knjižnici. Vsem učencem je ponujen brezplačen vpis in informacijsko propagandno gradivo knjižnice.

Vseh 25 otrok si je z zanimanjem v šoli pri urah slovenščine ogledalo predstavitveni film o knjigi in pisatelju, najbolj pa jih je zanimalo, kako dolg je v resnici čas.

<https://www.jakrs.si/bralna-kultura/rastem-s-knjigo/videovsebine>

Prejeto knjigo so sedmošolci po metodi dolgega branja prebrali pri urah slovenščine. Uvrstili smo jo tudi na seznam za domače branje, nekateri osmošolci in devetošolci pa so jo prebrali že za tekmovanje za Cankarjevo priznanje.

Branje kratkih duhovitih pripovedi iz živalskega sveta smo združili s poznavanjem literarne zvrsti **basen** pri slovenščini. Iskali so

slovenske pregovore, se likovno izrazili in jih narisali. Pisali so svoje izvirne basni in druge zgodbe in pri tem upoštevali značilnosti literarne zvrsti. Projekt smo nadgradili z ustvarjanjem in snemanjem **animiranega filma** s pomočjo aplikacije Stop Motion Studio na telefonu ali tablici. Izbrali so si eno basen in jo preoblikovali na zabaven način. Ustvarili so izvirne animirane filme.

Projekt je na šoli zelo dobro sprejet, skozi celo šolsko leto se je veliko dogajalo v 7. razredu. Učenci so bili navdušeni in si želijo še več aktivnega dela in seveda tkanja prijateljskih vezi med seboj.

Naš temeljni namen pa je osnovnošolce motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic in bibliobusa.

Petra Purgaj, učiteljica slovenščine

TEHNSKI DAN
 DANES SMO IMELI V ŠOLI TEHNI-
 NI DAN VSAKI Z MEDNAS JE BRINE-
 SEL V ŠOLO NEKAJ JESENSKIH
 PLODOV IZ NJIH SVA S SOSIČEM
 ŽIGOM IZDELALA MUČO PRI IZDELAVI
 MUČE, SVA UDRABILA KAK NEKAJ
 JESENSKIH PLODOV ZA NASTANEK
 IZDELKA MUČE SVA UPORABILA NAJVEČ
 KRUZE, BUČNO SEME, LISTE IN KAPICE
 ŽELODA, POLOVICO OREHA SVA NARO-
 NILA Z MAHON IN NANI POSTAVILA
 IGRAČKO Z IZDELKOM SVA BILA ZELO
 ZADOVOLJNA. T. JAVŠA 2020

Dragica Zagorec in učenci 2. b

Srčnost malih in velikih prijateljev – ogledalo, v katerem vidiš odsev samega sebe

Šolsko leto se je hitro obrnilo in devetošolci so že na pragu novih, srednješolskih pustolovščin, a prvošolčkom, ki so letos komaj dobro zakorakali po šolskih hodnikih, bodo ostali v lepem spominu.

Skozi celotno šolsko leto so skrbeli za prvošolce in septembra 2020, ko se je še dalo, so jim pomagali premostiti prve težave pri orientaciji na šolskih hodnikih in tako so mali počasi izgubili strah pred neznanim. Razložili so jim tudi nekatera šolska pravila, tako je potekalo spoznavanje in hkrati druženje, kajti namen projekta **Mali in veliki prijatelji** je tkanje prijateljskih vezi, vzpodbujanje pozitivne samopodobe in medgeneracijsko povezovanje, ki je tudi eden od ciljev Evropske mreže Zdravih šol, katerim sledi vsako leto tudi naša šola.

Tudi ko je zaradi epidemije šola zaprla svoja vrata, so se 9. b v Zavrču kljub številnim obveznostim spomnili na male prijatelje. Ob ponovni vrnitvi v šolske klopi so jim napisali pisma dobrodošlice in jih poslali na šolo. Toliko srčnosti in vznemirjenja je bilo iz njih, da je bila radost ob novem sklenjenem prijateljstvu kar otipljiva. Prvošolci so jim v zahvalo podarili lutke – narisane velike prijatelje. Šele takrat je v devetošolcih privrelo na dan spoznanje, kakšen vzor in ponos so malim. To je spomin za celo življenje. Ob koncu druženja je nastal videoposnetek, s katerim so odhajajoči pokazali, da jim je mar za male, za njihov razvoj in prihodnost. Učenci na lokaciji Cirkulane so že v času decembrskih praznikov posneli voščila za svoje male prijatelje in jih ob koncu šolskega leta razveselili s fotografijami in posvetili. Ponosne smo na njih!

Tudi ko je zaradi epidemije šola zaprla svoja vrata, so se 9. b v Zavrču kljub številnim obveznostim spomnili na male prijatelje. Ob ponovni vrnitvi v šolske klopi so jim napisali pisma dobrodošlice in jih poslali na šolo. Toliko srčnosti in vznemirjenja je bilo iz njih, da je bila radost ob novem sklenjenem prijateljstvu kar otipljiva. Prvošolci so jim v zahvalo podarili lutke – narisane velike prijatelje. Šele takrat je v devetošolcih privrelo na dan spoznanje, kakšen vzor in ponos so malim. To je spomin za celo življenje. Ob koncu druženja je nastal videoposnetek, s katerim so odhajajoči pokazali, da jim je mar za male, za njihov razvoj in prihodnost. Učenci na lokaciji Cirkulane so že v času decembrskih praznikov posneli voščila za svoje male prijatelje in jih ob koncu šolskega leta razveselili s fotografijami in posvetili. Ponosne smo na njih!

Petra Purgaj, Marjana Protner, Nastja Pančič Čurin, razredničarke 9. razredov

Pomladanski pohod mladih planincev

Čas ukrepov za zajezitev okužb je dodobra posegel tudi v našo dejavnost. V soboto, 29. 5. 2021, pa smo končno lahko izpeljali planinski izlet mladih planincev v domačem okolju.

Na pot smo se podali z dvorišča gradu Borl in se napotili proti Zavrču. Z zanimanjem smo si ogledali dostopno urejeno okolje gradu. Na pohodu smo najprej zapustili območje gradu in se med urejenimi vinogradi napotili proti Šlogu. Nekaj časa nas je pot vodila po cesti skozi gozd, nato je pot zapustila gozd in se med vinogradi povzpela do Hutterove kapele. Od tod smo nadaljevali po Marijini romarski poti. Obiskali smo cerkvico Device Marije, prisluhnili legendi o njenem nastanku in pomalicali.

Po krajšem počitku je sledila vrnitev po isti poti na izhodišče. Občudovali smo spremembe v naravi, opazovali živali, prisluhnili ptičjemu petju in poskušali prepoznati sledi živali. Pot nazaj je v dobrem vzdušju hitro minila. Zahvaljujemo se staršem, ki so poskrbeli za pravočasen prihod otrok na zbirno mesto. Seveda, pa smo bili zelo veseli staršev, ki so se nam na pohodu pridružili.

Mentorji: Maja Tašner, Sergeja Perkovič, Janez Zupanič

EVROPSKI ŠPORTNI DAN

Pridružili smo se mreži šol iz cele Evrope, ki 25. septembra organizirajo šolski športni dan z namenom promocije gibanja in športa med mladimi. Osnovni namen je predstaviti šport kot zabavno aktivnost in priložnost za druženje z vrstniki.

Športnega dne so se udeležili učenci 8. in 9. razredov iz obeh lokacij šole. Z namenom spoznavanja novih športov in gibalnih dejavnosti iz našega okolja smo obiskali Gym Dejan Zavec in Fitness Center Zdravo.

Učenci so bili deležni odličnih predstavitev novih športov in dejavnosti (boks, fitnes, spinning, funkcionalne športne vadbe), zelo kvalitetne vadbe, kjer so se dodobra prepotili, predvsem pa so doživljali šport kot možnost kvalitetnega aktivnega preživljanja prostega časa, kakor je bil osnovni namen dneva.

Opazili smo, da je med našimi učenci kar veliko boksarskih talentov, ki so se že pozanimali, kako slediti stopinjam Dejana Zavca. Prav vsi učenci so s svojo prizadevnostjo pokazali, da jim šport predstavlja vrednoto, kar so opazili tudi naši gostitelji, ki so učencem namenili veliko pohvalo!

Športni pedagogi OŠ Cirkulane-Zavrč

Ulice otrokom

V tednu otroka smo izvedli tudi akcijo Ulice otrokom. V petek, 9. 10. 2020, smo v Zavrču šolsko dvorišče in parkirišče ter v Cirkulanah cesto ob vrtcu za nekaj časa zaprli za promet. Namenili smo jo za likovno ustvarjanje na temo promet. Risali smo učenci od 1. do 5. razreda. Obiskala nas je tudi policijska patrulja. Na lokaciji Zavrč so se nam pridružili tudi otroci iz vrtca. Otroci vrtca iz Cirkulan pa so akcijo izvedli posebej.

Mentorici prometne vzgoje Sonja Majcenovič in Dragica Kolednik

KROS IN ATLETSKI TROBOJ

26. in 27.5. 2021 sta bila prav posebna dneva na naši šoli. Ne samo zato, ker je po dolgem času posijalo pomladno sonce, pač pa tudi zato, ker so se učenci naše šole pomerili v atletskih disciplinah. Tako kot vsako leto, smo izvedli meritve za športno-vzgojni karton, hkrati pa tudi kros za učence od 1.–5. razreda ter atletski troboj za učence od 6.–9. razreda. Prav gotovo je topel sonček pomagal, da so se učenci potrudili po najboljših močeh in dosegli tudi lepe rezultate.

Športni pedagogi

DOMIŠLIJA NE POZNA MEJA

MEDNARODNI NATEČAJ ZA NAJLEPŠE PISMO

Pošta Slovenije je v okviru mednarodnega natečaja za najlepše pismo, ki ga organizira Svetovna poštna zveza, v ožji izbor najlepšega slovenskega pisma uvrstila tudi pismo naše učenke Nikite Marije Kotolenko, ki ga objavljam spodaj. Ali je res, preberite in se prepričajte sami.

Petra Purgaj, učiteljica slovenščine

Zavrč, 22. 3. 2021

Dragi Rain,

Minilo je že par let odkar si se odločil odpotovati in pustiti svoj rodni kraj, prelepo Sočo in mene za seboj. To pismo ti pišem pod domačo vrbo ob reki, kjer sva kot otroka gledala zvezde. V nebo in na strmih pobojih iskala kozjih poti. Tod mimo je tok živahen in voda razburkana. Njena čisto zeleno-modra voda še vedno teče po strugi od Julijskih Alp ob slovensko-italijanski meji, kjer se deli in dobi še ostalih šest imen. Zato jo imenujemo reka sedmih imen.

Pesnik Simon Gregorčič jo v svoji pesmi imenuje hči planin. Rodil se je in odraščal ob Soči, zato pozna vse njene radosti, tožbe in strahovitosti. Pravil je "tvoj tek je živ in legak, krasna hči planin." Kasneje se je kljub želji po študiju klasičnih jezikov le tega zaradi gmotnih razmer opustil in je bil z reko tesno povezan. Bila je njegov navdih, uteha in simbol boja proti krivici. Kot veš ima Soča poleg svojih lepot razsežno zgodovino, ki bi se ti zagotovo vtisnila v spomin, tam se je v 1. sv. vojni odprla soška fronta in povzročila mnogo gorja. Starejši domačini izpričujejo da je bila voda umazana z krvjo. Žalostno kajne? Tujci so hoteli polastiti naše zemlje, domov, jezikov.

Prej sem ti govorila svetovni vojni. Ne vem pa, kako bi imenovala to, današnjo vojno, z virusom covid. Nič več ni kot je bilo prej. Vse se je spremenilo. Ni več druženj v velikih gručah, vedno moramo nositi maske, umivati in razkuževati si roke. Omejitve so zelo stroge, stiske so velike in negotovosti se povečujejo. A se sploh kdaj nameravaš vrniti nazaj? Sprašujem se, če si sploh kaj domotožen. Upam da uživaš v Vesuviji in da se kmalu vrneš sem, v svoj domači kraj, k reki Soči in k meni. Povabim te na nepozabno dogodivščino, rafting na Soči. Rada bi spet gledala zvezde s teboj tako kot nekoč. Upam da si prejel to pismo in da mi misliš odpisati. Vrni se, pogrešam te. Lepo te pozdravljam.

Tvoja otroška prijateljica Nikita Marija Kotolenko

Hrastovec, 3. 4. 2021

Draga prijateljica Klara!

Ko rečem mami, da bi šla k tebi na obisk, se mi zdi, da **sedi na ušesih**. Cele dneve **garam kot konj**, samo da bi videla, da se trudim. **Kot strela z jasnega** je spet odjeknila novica, da se bomo šolali spet od doma, zato je ta **zamisel padla v vodo**.

Ker ji **težim cele dneve**, hodim okoli nje **kot maček okrog vrele kaše**, da bi se nekega dne vseeno omeščala in mi dovolila te obiskali. Ne smem **vreči puške v koruzo** in vem, da nama bo uspelo, da se kmalu vidiva.

Pozdravček in objemček.

Tvoja prijateljica Dominika

Zavrč, 10. 4. 2021

Draga mami in oče,

zadnje dneve sem pridno **zavihal rokave** in sem uredil vse, kot mi je bilo naročeno. Ker sta mi kot pohvalo obljubila izlet v Živalski vrt s prijateljem Petrom, vama želim na kratko povedati o dogodivščini, ki se nama je pripetila. Najbolj smešno je bilo, ko se je Peter želel približati levu, a ko ga je zagledal, se je **stresel kot šiba na vodi**. Ko sem ga potolažil, da lev ne more pobegniti iz kletke, se mu je **odvalil kamen iz srca**. Petra je bilo potem sram in je rekel, da se je prestrašil samo zato, ker je mislil, da lev ni bil zaprt v kletki. Jaz sem se mu nasmehnil, saj sem vedel, da je ta izgovor **za lase privlečen**. Na poti domov je **lilo kot iz škafa**. Kljub vsemu sva se veliko smejala in se imela super.

Lepo vaju pozdravljam.

Vajin Žak

Pouk zgodovine skozi oči nekaterih devetošolcev

Pri pouku zgodovine sem odnesel veliko znanja, ki ga je zelo dobro imeti. Najbolj sta me pritegnili temi hladne vojne in čas Egipčanov. **Viktor Pravdič, 9. b**

Odnesel sem veliko znanja od prazgodovine do danes; spoznal, kako se je svet skozi tisočletja razvijal vse do danes. **Mario Korpar, 9. b**

Pri pouku zgodovine v 9. razredu sem si najbolj zapomnil hladno vojno, v vseh letih pa se z lepimi spomini spominjam prazgodovine. **Timi Tušek, 9. b**

Pri pouku zgodovine skozi osnovno šolo so mi bile vseč naslednje teme: prva svetovna vojna, načini vojskovanja, filmi o koncentracijskih taboriščih. **Ela Dernikovič Vuzem, 9. b**

V spominu mi bo najbolj ostal holokavst, saj je bil to grozen čas v človeški zgodovini. **Tian Poštrak, 9. b**

V vseh letih pouka zgodovine sem si najbolj zapomnil, kako smo izvedli prezentacijo obnašanja prazgodovinskega človeka. **David Golc, 9. b**

V spominu mi bo ostala bliskovita vojna, zelo zanimiva (a hkrati žalostna) tema je tudi antisemitizem.

Manuela Zebec, 9. b

Od pouka zgodovine sem si najbolj zapomnila temi nacizem in antisemitizem. Čeprav sta to žalostni temi, smo se naučili, kako krut je lahko človek. **Klara Cvetko, 9. b**

Zbrala in uredila: učiteljica Laura Mohorko Kumer

Deklica in čudežno pisalo Pred davnimi časi je živela deklica. Ko je pisala zgodbo, si je zaželela, da bi imela čudežno pisalo. Naenkrat je pisalo začelo delati. Videla je, da pisalo samo piše. Deklici od takrat več ni bilo potrebno pisati. Leo Orlač, 2.a	Čarovnik in trgovina Pred davnimi časi je živel čarovnik. Imel je čudežno trgovino. Nekega dne je odšel po sestavine za napoje. Zgodilo se je, da je nekdo polil vse napoje. Čarovnik je hotel izvedeti, kdo je to naredil. Naslednji dan je spet odšel na pot. Videl je, da je trgovina oživela. Niko Petrovič, 2.a	Deklica in škrat Nekoč je živela deklica. Šla je po gozdu in srečala škrat, ki jo je vprašal, kaj počne v gozdu. Povedala mu je, da nabira gobe. Tudi deklica je vprašala škrata, kaj počne v gozdu. Povedal ji je, da tu živi. Povabila ga je, naj pride živeti k njej. Bil je vesel. Deklica in škrat sta živela do konca svojih dni. Geli Črnivec, 2.a
---	--	---

Moje počitnice

Konec šole! Koončnooo. To sem čakal že zelo dolgo. Po tako napornem letu, s tem mislim delo od doma, je bil že čas za kakšen »oddih« ...

To je življenje! Spiš zjutraj do enajstih, nič ne delaš in nato dolgo v noč igraš videoigrice. Edini napor je bil, da sem vsak dan napisal dnevnik. Le, kar mi je šlo najbolj na »jetra«, da so vsaki sleherni dan po radiu vrteli »Pridite v Špar, imamo vse za ŠOLO!«... Pa da ne boste mislili, da sem cel dan bil pred televizijo, oh, to pa ne bo držalo! Dobivali smo se z prijatelji s Ptuja, hodil sem na treninge nogometa in se vozil z kolesom na igrišče. In julij je šel en, dva, tri ... Prišel je avgust. Moja boter in botra sta se mislila poročiti, toda korona virus je vse pokvaril. Sploh ne vemo, če bomo na mejo prišli.

Aja, morje! Kljub koroni smo se odločili, da gremo na Pag. To je že enajsto leto spet na Pagu. Tam smo imeli dobro družbo, super smo jedli, pili in se veselili. Bil je dan, ko smo šli v mesto v lunapark. Večina časa sem bil v vodi, na vodi ... Škoda, da je vse minilo tako hitro. Po vrnitvi domov smo imeli pomorski piknik, kjer smo pekli koruzo in klobase.

Med počitnicami smo obiskali tudi Roglo, Pot med krošnjami. Ta dan smo se z družino zelo zabavali! In preden rečeš keks, počitnic je bilo konec. Pravijo, da je šesti razred velika prelomnica. Že sem pripravljen na nove izzive!

Teo Črnivec, 6. a

A journey into history: an interview with Rosa Parks

Me: Hello, Mrs Rosa Parks. How are you?

Rosa: Hello. Well, I am okay.

Me: Today I am going to ask you some questions about your life and about racism.

Me: First question, how can you be so strong and confident to say 'no' to the police?

Rosa: Well, I am not scared of the police, because I have the right not to be, just like everybody.

Me: How did you feel when a white man was fighting with you because you refused to give up your seat?

Rosa: I honestly did not listen to him, but I felt like I was doing the right thing.

Me: You were sent to jail after the court trial. Did you think you will come out of it?

Rosa: At that time, I did not really think of it because of all the anger I felt, but I did think that my people will do something about it.

Me: Did you think people could be this cruel?

Rosa: Well I did, people never seem to be nice no matter the situation. Cruelty will always stay no matter what. It comes down to the person how nice they are.

Me: When did the whole bus thing happen?

Rosa: On 1st December 1955.

Me: Were other people on the bus scared when that happened?

Rosa: Probably yes, they were all quiet.

Me: How is life now, do you feel any better?

Rosa: Life is much better now. I am glad we made such progress in equality and I do hope there is going to be further progress.

Me: Thank you, Mrs Parks. I am honoured to have you here.

Rosa: Thank you for having me here and asking me about what happened.

Vanesa Majcenovič Petkovnik, Klara Cvetko, 9. b

DOPISNA MALA GROHARJEVA KOLONIJA

Zaradi neugodnih vremenskih razmer in pojava koronavirusa je letos izjemoma bila izvedena likovna kolonija v dopisni obliki. Tema je bila še vedno Škofja Loka, tehnika pa prosta. Tudi naša šola se je ponovno odzvala vabilu in sodelovala z likovnimi deli. Učenke **Teja Kolednik, Ajda Lea Praprotnik, Vanesa Majcenovič Petkovnik in Marija Nikita Kotolenko** so prikazale na svojih likovnih delih veliko ustvarjalnosti, izvirnosti in vztrajnosti.

Učiteljica likovne umetnosti Karla Domjan

Dejavnosti tretješolcev v tednu otroka

Izvedli smo naravoslovni dan z naslovom »Sadni dan«. Letos je bil zaradi korone izveden nekoliko drugače. Učenci so o tem dnevu povedali:

- spoznala sem različne vrste melon; obstaja zelena, oranžna, rumena in rdeča **Lia**
- sadje vsebuje sladkor; všeč mi je bilo, ko sem rezala sadje **Gaja**
- sadni sladkor se imenuje fruktoza; na sadnem dnevu smo si pogledali zanimiv film Melani, **Iva Stramič**
- naučila sem se, da sadja ne smeš dati v hladilnik, ker izgubi dober okus **Lana**
- sadje v hladilniku postane manj sladko, zato ga je bolje imeti na kuhinjskem pultu **Sven**
- sadju sem si zapomnila veliko stvari; na primer rjavi madeži na bananah in ostalem sadju niso gniloba, ampak sadni sladkor **Neža, Danaja**
- mango je okusen in ima v sredini veliko koščico **Lena**
- nekatere sadeže moramo olupiti, druge je bolje pojesti z olupkom **Žan Luka**
- izvedel sem, da je sadež, katerega se največ poje na svetu banana, na drugem mestu je mango **Bilal, Toni**
- naučila sem se, da narezano sadje ne postane rjavo, če daš zraven mandarino **Amanda**
- če si slabe volje, pojey kivi **Lan**
- če narezano jabolko zmešaš z narezano pomarančo, se jabolko ne obarva rjavo **Domen**
- sadje je zdravo, ima veliko vitaminov; uživala sem, ko smo jedli kostanje **Iva**
- vsak dan bi morali pojesti pet vrst sadja in zelenjave ; če je na mangu črna pika, je še vedno užiten **Lan**
- naučil sem se, da je v olupku in tik pod njim v jabolku veliko vitaminov **Aljaž**
- naredil sem si okusna sadna nabodala; naučil sem se rezati sadje **Lukas**
- jabolka si ne olupimo; uživanje sadja je dobro za zdravje **Saša**
- všeč mi je bilo, ko smo gledali oddajo o sadni solati **Gal**
- izboljšala sem rezanje z nožem; zelo sem bila vesela, ko smo dobili še kostanje **Lara**
- na sadnem dnevu smo zelo uživali in se veliko novega naučili **Nika, Vita**

Dragica Kolednik in učenci 3.a

Izdelava bobna

Pri glasbenem pouku nam je učiteljica dala za nalogo, da izdelamo glasbilo iz odpadnega recikiranega materiala. Doma sem najprej pogledala, kaj imam na voljo. Odločila sem se, da naredim boben.

Vzela sem plastično "kantico s pokrovom", ovijalni papir, lepilni trak, gumico in kos blaga. Najprej sem očistila plastično embalažo, jo zaprla s pokrovom. Ovijalni papir sem najprej nalepila na dno, nakar še okoli plastične embalaže. Zgoraj sem odrezala ovijalni papir takoj čez rob in ga zalepila. Vzela sem kos blaga in si izrezala model kroga, kateri je bil cca. 4–5 cm večji od moje plastične embalaže. Blago sem položila na zgornji del mojega bobna in blago lepo enakomerno poravnala čez rob. Vzela sem gumico in jo napela čez boben in pri tem pogladila blago in ga še enkrat enakomerno poravnala.

Pri naslednjem opraviilu pa sem potrebovala pomoč odrasle osebe. Mama mi je pomaga zalepiti blago z lepilnim trakom na robu bobna. Na koncu sem še celi boben s strani polepila s lepilnim trakom, da se ne more strgati ovijalni papir.

Ko sem boben končala, sem takoj naredila poizkus, če igra. In res lahko igram z rokami, kuhlalicami, ...

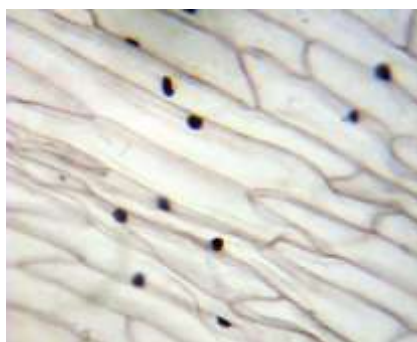
Teja Kokot, 4. b

Vsako leto si otroci pri dodatni strokovni pomoči ob koncu šolskega leta izdelajo izdelek, ki si ga odnesejo domov. Izbrane dejavnosti so običajno sproščujoče in motivirajo učence, saj so izdelki njihovi in se pri izdelavi vsak zelo potruji. Ob sprostitvi pa krepimo in izboljšujemo še veliko drugih spretnosti. Tokrat so nastali barviti in zanimivi »lovilci sanj«.

Aleksandra S. Šijanec, prof. defektologije

NARAVOSLOVNI DAN – CELICA – MIKROSKOPIRANJE

Luskolist čebule pod mikroskopom

Zasnova cveta pod mikroskopom

Želodčna sluznica pod mikroskopom

V mesecu juniju so imeli učenci 7. a in 7. b naravoslovni dan na temo CELICE. Ta dan so raziskovali ter od blizu spoznavali celice. Cilj naravoslovnega dne je bil z naravnimi materiali, v naravi, izdelati izbrano celico.

Vsi organizmi smo zgrajeni iz celic, ki so osnovne gradbene in funkcionalne enote živega. Celica ima notranjo zgradbo, posamezni deli – ORGANELI – pa opravljajo posebne naloge. Živali, rastline, glive in bakterije se razlikujejo med seboj po zgradbi in delovanju celic. Glede na število osebkov je večina organizmov na našem planetu enoceličnih. Nekateri organizmi, tudi človek, so večceličarji, saj so oz. smo sestavljeni iz večih celic.

Učenci so se najprej stavili v skupine, se dogovorili katero celico bodo raziskovali, nato pa so slednje risali, mikroskopirali ter v naravi izdelali in predstavili celico, katerih organele so predčasno, na listke, zapisali v razredu.

Ponovili smo dele mikroskopa, kako mikroskopiramo in izdelavo naravnega preparata. Pod mikroskopom so pogledali luskolist čebule, katere preparat so sami izdelali, živalsko celico, umetni preparat krvi glodalca, rastlinsko celico travniške rastline, paramecij (enoceličar) in alge.

Učenci 7. B razreda so z velikim navdušenjem mikroskopirali in izpred šole prinesli še češnjo, liste breze in češnje, iglice bora, rastlinske uši, razne liste, stebela in cvetove rož, pa tudi svoje lase in dlake na rokah. Nato so iz njih pripravili naravne preparate in slednje tudi mikroskopirali.

Suzana Stopajnik, učiteljica naravoslovja

OPB-jevci v sožitju z naravo

Ker se zavedamo pomena zdravega načina življenja, svežega zraka in gibanja, veliko dejavnosti izvedemo v naravi (opazovalni sprehodi, izdelki iz naravnih materialov, tekalne igre na prostem, elementarne igre ...). Letos smo v naravi preživeli veliko časa. Spomnili smo se tudi pomembnih mednarodnih dnevo. Takrat so učenci še posebej ustvarjalni. V mesecu aprilu smo praznovali **svetovni dan Zemlje**. Na ta dan smo imeli v oddelku podaljšanega bivanja idealno priložnost, da smo se vsaj za trenutek zavedali, kako čudovit dar je življenje na planetu, kot je Zemlja. Na to tematiko so učenci ustvarili nekaj podob čudovitega planeta (nastal je celo sladoled z okusom »Zemlje«).

Ob tem pomembnem mednarodnem dnevu smo se dotaknili tudi misleca D. Lame, ki je nekoč dejal: **»Naš modri planet je najbolj čudovito možno okolje. Njegovo življenje je naše življenje. Njegova prihodnost je naša prihodnost.«** V mesecu maju smo z učenci obeležili **svetovni dan čebel**, kjer smo se spomnili, kako pomembne so pravzaprav te majhne žuželkice.

Učenci iz OPB-ja skupaj z učiteljicami

Šolski umetniki brez meja

V zadnjem majskem tednu je v šolah in vrtcih potekal Teden umetnosti. Namen je razmislek o vlogi in pomenu umetnosti v vsakdanjem življenju. Letošnji teden umetnosti je podnaslovljen z *Moja dežela danes in jutri*. Z izbrano temo se želi spodbuditi umetniški odziv na aktualna družbena vprašanja današnjega časa. Teme, ki so v ospredju, so: trajnostni razvoj, aktivno državljanstvo, vpliv človeka na okolje, globalno učenje, glas učenca/dijaka ... Ob tem se želi še posebej opozoriti na pomen skupnosti in aktivno vlogo posameznika pri iskanju konkretnih rešitev na aktualna vprašanja šolskega in širšega prostora. Pri urah likovne umetnosti so učenci 9. razredov na to tematiko ustvarjali gibljive kipe *mobile*.

V času od oktobra in do februarja je bilo delo od doma v vsakem primeru svojevrsten izziv tako za učitelje, učence in družine. Likovna umetnost je predmet, pri katerem se učenci sprostijo in za trenutek pozabijo na

vsakdanje skrbi. Tako je bilo tudi na daljavo. Slikanje s temperami, risanje s svinčnikom, tušem in ogljem, kiparjenje z glino: vse to so klasične likovne tehnike, ki jih poznamo in smo jih večinoma osvojili. A ta čas nas je pripeljal do spoznanja, da umetnost ponuja širok spekter možnosti, ki ga lahko prenesemo v vsakdanje življenje.

Karla Domjan, učiteljica likovne umetnosti

Šestošolci v naravoslovni šoli v naravi

Od 7. 6. do 11. 6. nam je uspelo izpeljati šolo v naravi v Vojskem nad Idrijo. Kako smo se imeli? 11. junija smo se v Haloze vrnil s čudovitimi vtisi. Kaj smo se naučili? Veliko novega! Predvsem pa odmika od tehnologije, izzivov v naravi, novih in poučnih spoznanj. Celu plezali smo in streljali z lokom! In nič nas ni bilo strah. Zdaj znamo tudi klekljati in narediti čisto prave idrijske žlikrofe. Veliko časa smo si vzeli zase, za medsebojne odnose in razmislek o pomembnih vrednotah. Teden smo zaključili s hojo po vrvi in obiskom idrijskega rudnika. Učenci pravijo, da je bil teden razgiban, doživetja pa nepozabna. Domov smo prispeli s čudovitimi spomini na prvo šolo v naravi, ki bodo za zmeraj ostali zapisani v največjem spominskem albumu: v naših srcih.

Laura Mohorko Kumer in Barbara Čatar, razredničarki 6.a in 6. b

Vtisi 5. b iz letne šole v naravi

Všeč mi je bilo, ko smo obiskali soline, skakali s pomola in se vozili s supom, izlet z ladjico in zaključni večer. Imam rada zabavo in ples.
Maruša Gomboc, 5. b

Navdušen sem bil nad skoki s pomola, vožnjo s supom in da sem našel največjo školjko. Morda kdaj najdem školjko z biserom.
Aljaž Kopša, 5. b

Izlet z ladjico je bil zanimiv, ker ima ladjica stekleno dno skozi katero sem občudoval morsko dno in ribe.
Teo Tušek, 5. b

Najbolj mi je bil všeč zaključni večer, ker smo fantje 5.b plesali na pesem Iko Iko.
Tilen Cvetko, 5. b

Na ladjici nam je gospa povedala veliko stvari o morju in različnih školjkah ter ribah. Lahko smo si ogledali tudi morsko dno in školjčišče.
Neli Furjan, 5. b

Morje me je zmeraj privlačilo in občudovala sem njegovo moč. Na tekmovanju v plavanju sem osvojila 2. mesto.
Vita Bezjak, 5. b

V hotelu so nas vsak dan postregli z odlično pripravo obrokov. Najboljše so bile princeske in sladoled.
Meta Ivančič, 5. b

Moji najljubši dogodki so bili izlet z ladjico do Pirana in Portoroža ter tudi zaključni večer z uradnim in zabavnim delom. Všeč mi je bil tudi hotel Salinera. Nabirali smo školjke in skakali s pomola.
Elena Zebec, 5. b

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se z ladjico odpravili proti školjčišču in občudovali morsko dno. Posebej so me navdušile ribe, ki so kar nekaj časa plavale okrog naše ladjice.
Nik Ogrizek, 5. b

Prejel sem zlatega delfina in osvojil 2. mesto na hitrostnem plavanju.
Blaž Postrak, 5. b

Meni je bilo odlično, ker smo se igrali, zabavali, plavali... Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli z ladjico v Piran, iz Pirana v Portorož in nazaj v Strunjan. Obožujem sprehode ob morju.
Gašper Kotolenko, 5. b

UTRINKI IZ NAŠIH VRTCEV

Vrtčevske zgodbe najmlajših občanov v vrtcu Cirkulane

Tako smo bili žalostni, ko je zaradi korone vrtec spet zaprl svoja vrata, zato pa smo bili še toliko bolj veseli, ko smo se po dolgem času lahko srečali, se objeli, si pripovedovali dogodivščine in v družbi prijateljev odkrivali nove. Radi imamo dogodivščine vseh vrst, ampak najbolj pa uživamo, ko lahko sami kaj postorimo. To, da se sami obuvamo, oblačimo, smo samostojni na stranišču, to je že znano. Radi bi vam povedali tudi to, da si že sami preoblečemo ležalnike, sadimo rožice in za njih skrbimo. V najstarejši skupini smo izdelali tudi svoj recikliran papir. Miksali smo, gnetli, stiskali, tako smo uživali!

Zima, zima bela

Zimske dogodivščine ... te so pa res nekaj posebnega! Vrtčevsko igrišče se spremeni v pravo sankališče, ki ga krasijo snežaki, narejeni izpod rok pravih malih, razigranih »kiparjev«. Zima je v nas prebudila tudi prav poseben čas, to je čas »pusta hrusta«. Komaj smo čakali, da smo se lahko spremenili v risane junake, pravljичne vile in junake, ki rešujejo svet. Na pustni torek v vrtcu sploh ni bilo otrok, le nagajive in razigrane pustne šeme. Opravili smo svoje delo in mrzlo zimo smo hitro pregnali iz naših lepih Cirkulan. Kmalu je pomlad že pokukala skozi okna naših igralnic in pozdravili smo jo s prepevanjem pesmic.

Mamica je kakor sonček ...

V času, ko se narava počasi prebuja in si nadene barve, praznujejo tudi naše mamice. Za vsak njihov praznik se otroci in vzgojitelji še posebej potrudimo. Tokrat nam je korona malo prekržala načrte, zato se nismo mogli predstaviti na prireditvi ob materinskem dnevu. Vendar smo naše delo, ples, igro, petje in še kaj posneli ter pripravili virtualni nastop. Mamice so bile zelo vesele in seveda izjemno ponosne na nas.

Pomladne aktivnosti smo nadaljevali z izdelovanjem različnih rožic, s sprehodom, kjer smo opazovali spremembe, ki jih je k nam prinesla pomlad. Vse, kar smo opazili, smo prenesli v igralnico. Tako se je naš vrtec spremenil v sadovnjak, v katerem cvetijo najlepša drevesa, obiskale so nas tudi živali in seveda nismo pozabili na zajčka, ki išče jajčka. Ga poznate? Seveda, to je velikonočni zajček! Tako smo se nekega dne odpravili na lov za zakladom. Zajček nam je pripravil različne namige in ko smo ob vsakem postanku opravili zadano nalogo, nas je zajček nagradil s sladkim zakladom. Da pa smo tudi doma lahko shranili pirhe, ki smo jih pobarvali s pomočjo staršev, smo izdelali velikonočne košarice.

Pasavček na obisku: »Red je vedno pas pripet!«

Ko se vsakodnevno odpravimo na sprehod, pa seveda ne smemo pozabiti na našo varnost. Upoštevamo vse cestno prometne predpise in pri tem nam pomaga naš prijatelj »Pasavček«. Saj veste, kako pravi: »Red je vedno pas pripet.« Že vrsto let smo vključeni v projekt »Pasavček«, katerega namen je spodbuditi dosledno in pravilno uporabo otroških varnostnih sedežev in pripetost otrok med vožnjo. S Pasavčkom smo spoznavali pomen varne vožnje in varnega vključevanja v promet. Najprej smo si ga ogledali na slikah, se ob njih pogovorili (kakšen je, kje živi

itd). Nato smo ga ustvarjali z različnimi likovnimi tehnikami (risanje, trganka, slikanje). Ker nam je bilo vreme naklonjeno, smo se večkrat opravili na sprehode, ki so bili opazovalne narave. Opazovali smo prometne znake, se pogovorili o njihovem pomenu. Pogovor je tekel tudi o pravilnem prečkanju ceste, o hoji po cesti in pločniku. Pridno smo zbirali štampiljke za vsako vožnjo, na kateri smo uporabili varnostni pas.

Tudi vnaprej bomo pridno sodelovali v različnih projektih, med prijatelji spletali pozitivne medsebojne odnose in se potrudili, da vam tudi v prihodnje pokažemo nove dogodivščine, pridobljena znanja ali kakšno vragolijo, ki naš vsakdan v vrtcu zmeraj naredi unikaten.

Zbrali otroci in kolektiv vrtca

Cirkulane in Zavrč

Fotografije: arhiv vrtca Cirkulane

ZLATO PRIZNANJE MED MLADIMI RAZISKOVALCI

12. 5. 2021 se je šola Cirkulane-Zavrč predstavila na regijskem srečanju mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije. Učenke so raziskovale v nalogi z naslovom **GDA BABA DEDA NOSI: besedje iz pomenskega polja praznikov in običajev v belanskem govoru.**

Deklice so se opredelile na dialektološko raziskovalno področje slovenskega jezika in raziskale haloško narečje s poudarkom na belanskem govoru. S pomočjo terenskega dela so analizirale, v kolikšni meri učenci/mlajši prebivalci v Cirkulanah še uporabljajo narečne izraze in, ali so ravno običaji in prazniki v Cirkulanah tisti, zaradi katerih se bo narečje med mladimi še ohranilo.

OŠ Cirkulane-Zavrč so zastopale naslednje učenke iz 8. a razreda: **Teja Kolednik, Ana Gašparič in Ana Zavec.** Učenke so na virtualnem srečanju suvereno predstavile svojo raziskavo in zanjo osvojile zlato priznanje. Uvrstile so se v 1. krog državnega tekmovanja, ki bo potekalo konec junija v Murski Soboti.

Laura Mohorko Kumer, učiteljica mentorica

Osvojena srebrna in zlato priznanje naših učencev

1. Andraž Petrovič, 8. a, **srebrno** Stefanovo priznanje iz znanja fizike
2. Teja Kolednik, 8. a, **srebrno** Cankarjevo tekmovanje iz znanja slovenščine
3. Julija Maučič, 9. a, **srebrno** Cankarjevo tekmovanje iz znanja slovenščine in **zlato** priznanje iz znanja zgodovine
4. Viktor Pravdič, 9. b, **priznanje Diamantni Kenguru**, priznanje za vsakoletno osvojeno bronasto priznanje na tekmovanju Mednarodni matematični Kenguru

KOLOFON

Šolski utrinki, časopis OŠ Cirkulane-Zavrč

Odgovorni urednik: Petra Purgaj

Lektorica: Petra Purgaj

Računalniško oblikovanje: Petra Purgaj

Slike, risbice in foto: učitelji in učenci OŠ Cirkulane-Zavrč

Tisk: Foto Tone

